

BIJDRAGE ACHMEA AAN CONSULTATIE CONCEPT WETSVORSTEL WET VARIABELE PENSIOENUITKERING

INLEIDING

Achmea maakt graag gebruik van de mogelijkheid deel te nemen aan deze consultatieronde. Het onderwerp pensioenen is van een dusdanig maatschappelijk belang, dat het bijzonder valt toe te juichen dat de overheid bij de voorbereiding van dit wetsvoorstel een beroep doet op de kennis en kunde die beschikbaar zijn in allerlei geledingen van de Nederlandse samenleving.

Achmea's bijdrage valt in twee delen uiteen: een algemeen deel en een artikelsgewijs commentaar. Achmea is daarnaast ook graag bereid nader overleg te voeren op expertniveau. Ter toelichting op de eigen schriftelijke bijdrage, of ook om bepaalde ideeën en suggesties die door derden naar voren worden gebracht, te toetsen.

ALGEMEEN DEEL

Premieovereenkomsten in het pensioenlandschap

Premieovereenkomsten nemen een steeds belangrijker plaats in het Nederlandse pensioenlandschap in. Ze bieden goede oplossingen voor belangrijke problemen die zich bij uitkeringsovereenkomsten voordoen, zoals de grote impact van de lage marktrente en stijgende levensverwachting op de pensioenlast. Een belangrijk pluspunt bij premieovereenkomsten is ook gelegen in de heldere individuele eigendomsrechten van deelnemers. Dit neemt niet weg dat premieovereenkomsten ook nadelen c.q. knelpunten kennen.

Wetsvoorstel levert bijdrage aan verbetering pensioenstelsel

Een belangrijk knelpunt komt voort uit het rigide wettelijk kader voor aankoop en invulling van de uitkering bij pensionering. De verplichting om het tijdens de opbouwperiode gevormde pensioenkapitaal op één moment aan te wenden in een vaste levenslange uitkering levert voor deelnemers niet het best mogelijke pensioenresultaat op. Het wetsvoorstel beoogt dit knelpunt weg te nemen. Met het wegnemen van dit knelpunt wordt een bijdrage geleverd aan verbetering en modernisering van het Nederlandse pensioenstelsel. Wij juichen dit van harte toe.

Variëren variabele uitkering gedempt

Het wetsvoorstel maakt variabele uitkeringen mogelijk. Ingegane pensioenen kunnen in hoogte variëren op grond van beleggingsresultaten, ontwikkelingen in de macro levensverwachting en sterfteresultaten binnen een collectief van deelnemers. Het doorbeleggen na pensioeningang biedt kansen op een hogere uitkering, maar kent ook het risico dat het pensioen naar beneden moet worden bijgesteld. Het wetsvoorstel benoemt zeer terecht dat voorwaarden moeten worden gesteld ter beperking van dit risico. Ook noopt het delen van risico's binnen een collectief tot het treffen van maatregelen die ongewenste ex-ante herverdeling tussen groepen deelnemers voorkomen. De technische uitwerking van de nieuwe mogelijkheden en de daaraan verbonden voorwaarden geeft ons aanleiding tot het maken van enkele opmerkingen in de vorm van artikelsgewijs commentaar. Daaraan voorafgaand gaan we in op enkele algemene uitgangspunten.

Geen nieuw rigide wettelijk kader

De memorie van toelichting stelt duidelijk dat het wetsvoorstel niet één specifieke definitie oplegt voor de wijze waarop een variabele uitkering wordt vormgegeven. Verschillende contractvormen zijn

denkbaar zolang deze maar aan alle randvoorwaarden voldoen. Wij onderschrijven dit uitgangspunt volledig. Innovatie en maatwerk in pensioenproducten mag niet worden belemmerd door nieuwe rigide regels. Ook moet er voldoende ruimte zijn voor technische ontwikkelingen, zoals op het terrein van informatievoorziening en het vertalen van de risicohouding van individuen naar pensioenbeleggen.

Pensioeninnovatie vanuit deelnemersbelang

Het wetsvoorstel maakt pensioeninnovatie mogelijk, waarvan de exacte invulling op dit moment niet precies is uit te tekenen. Aansluitend bij het hiervoor genoemde punt mag innovatie niet worden beperkt door gedetailleerde regelgeving. Doorslaggevend moet zijn of premieovereenkomsten zodanig worden vormgegeven dat het belang van deelnemers wordt gediend. Kernpunten daarbij zijn eenvoud en begrijpelijkheid, bescherming van koopkracht, voorkomen van grote schokken in uitkeringshoogte en voorkomen van herverdeling tussen groepen deelnemers.

Maximaal uitvoerbaar en kostenefficiënt

Met grote instemming lezen wij dat omwille van de uitvoerbaarheid een uitzondering wordt gemaakt op de fiscale 100% toets in de uitkeringsfase. Dit uitgangspunt is echter (veel) breder toepasbaar dan op het aangehaalde fiscale punt. Belangrijk is dat pensioenpremies maximaal worden omgezet in pensioenuitkeringen en minimaal in uitvoeringskosten. Wij vragen nadrukkelijk aandacht voor mogelijkheden om de uitvoering van variabele uitkeringen te vereenvoudigen. In het artikelsgewijze commentaar gaan wij daar nader op in.

Evenwichtige fiscale behandeling

Gelijktijdig constateren wij dat ook dit wetsvoorstel geen verandering brengt in de fiscale beperkingen ten aanzien van premieovereenkomsten. In vergelijking met de fiscale mogelijkheden van premie-inleg bij uitkeringsovereenkomsten is er sprake van een achterstelling die de optimalisatie van de premiereregeling tegenhoudt. Ook lopen deelnemers wel het beleggingsrisico, maar plukken daarvan niet de vruchten als het resultaat door een fiscale bovenmatigheidstoets wordt afgeroomd. Kijkend naar de grondgedachte van het wetsvoorstel en het feit dat de periode waarover deelnemers beleggingsrisico lopen met de variabele uitkering sterk wordt verlengd, ligt het naar onze mening voor de hand om de fiscale bovenmatigheidstoetsing te heroverwegen. Pas dan kan de premieovereenkomst en daarmee ook de variant van de variabele uitkering echt optimaal worden.

ARTIKELSGEWIJS COMMENTAAR

ARTIKEL I – PENSIOENWET

Bij onze opmerkingen zijn steeds de nummers van de artikelen in de Pensioenwet vermeld.

Artikel 1

- Volgens de memorie van toelichting (blz. 19) is een variabel partnerpensioen bij vooroverlijden niet uitvoerbaar en naar verwachting niet wenselijk. Wij zien hier echter wel mogelijkheden tot uitvoering en denken dat daaraan ook wel degelijk behoefte bestaat. Daarbij speelt de vaak langere beleggingshorizon nadrukkelijk een rol. Hoewel in artikel 10a, lid 2, een vermoeden gelezen kan worden dat deze variant niet mogelijk zou zijn, blijkt uit de voorgestelde wettekst in artikel 63a, lid 1, geen expliciete belemmering om deze variant uit te voeren. Wij gaan er voorsnog van uit dat een variabel partnerpensioen bij vooroverlijden mogelijk is. Ook voor andere pensioensoorten, zoals wezenpensioen en arbeidsongeschiktheidspensioen, stellen we voor om doorbeleggen mogelijk te maken. Als het variabel pensioen leidt tot een hogere pensioen uitkomst zien wij geen reden om deze doelgroepen dat voordeel niet te gunnen.

- In de definitie van “premieovereenkomst” wordt “een pensioenuitkering” vervangen door “een vastgestelde of variabele pensioenuitkering”. Vreemd genoeg wordt “pensioenuitkering” niet gedefinieerd in de Pensioenwet; een nadere invulling moet worden gezocht bij “pensioen”. Via het begrip “pensioen”, dat dan weer wordt onderscheiden in de 3 pensioensoorten, en via de definities van die 3 pensioensoorten wordt uiteindelijk duidelijkheid verkregen over wat “een pensioenuitkering” is. Het zou goed zijn in deze getrapte definiëring een definitie van “pensioenuitkering” op te nemen: “een uitkering betreffende ouderdomspensioen, arbeidsongeschiktheidspensioen of nabestaandenpensioen”. Er ontstaat dan een logischer getrapte definiëring van alle begrippen.

Artikel 10a, algemeen

Dit is in feite een overbodig artikel, want met de wijziging van de definities in onderdeel A, onder 2 t/m 5 is al geregeld wat hier nog een keer wordt herhaald.

Artikel 10a, lid 1

In lid 1 is “pensioendatum” verwarrend. Onder “pensioendatum” wordt in veel pensioenregelingen de reguliere pensioendatum verstaan, dus de datum waarop de pensioenrichtleeftijd wordt bereikt, te onderscheiden van “pensioeningangsdatum”. Wij nemen aan dat ook bij uitstel van de pensionering op de latere pensioeningangsdatum nog gekozen mag worden voor een variabel pensioen. Ten aanzien van het partnerpensioen is de term “pensioendatum” niet van toepassing omdat er uiteraard geen vast moment van ingang is. Bij een kapitaalovereenkomst is er een verzekerd kapitaal op de pensioendatum. Dat is iets anders dan het kapitaal uit de beschikbaar gestelde premies.

Artikel 10a, lid 2

- Laat de tekst ruimte voor aanwending voor een variabele annuïteit vóór de pensioendatum? Of anders gezegd: ziet “vanaf pensioendatum” op “gebruikt” of op “uitkering”?
- Er kan worden gelezen dat een kapitaal pas voor een variabele uitkering kan worden gebruikt vanaf de pensioendatum. Uit artikel 63a lid 4 blijkt, dat het ook in de laatste 10 jaar voorafgaand aan de pensioenrichtleeftijd mag (tijdsevenredige toetreding). Mogelijk ziet “gebruikt” in artikel 10a lid 2 daarom op de uitkering. Tekst wellicht verduidelijken.
- Als een PP ingaand voor de pensioendatum wel variabel zou mogen zijn, dan is de tekst “vanaf pensioendatum” hoe dan ook al verwarrend.
- Ook lid 2 schept verwarring: “Pensioenovereenkomst” is een ruimer begrip dan “premieovereenkomst” of “kapitaalovereenkomst”. Het is beter om ook in dit lid te spreken over “een kapitaalovereenkomst en een premieovereenkomst”.

Artikel 44a, lid 1.

- Is het de uitvoerder, waar het kapitaal is ondergebracht, die de informatie moet verstrekken of de uitvoerder waar de uitkering wordt aangekocht?
- Voor beide geldt: wat als niet zowel een variabele als een vaste uitkering wordt gevoerd/aangeboden? Moet daar toch een indicatie van worden gegeven? Komt daar een standaard tarief voor in de AMvB?
- Bij collectieve toedeling en tijdsevenredige overgang naar de variabele uitkering vanaf 10 jaar voor de pensioenrichtleeftijd kan het noch de bedoeling zijn geen enkele informatie te geven, noch om het bij iedere deellovergang te doen. Beide interpretaties zijn mogelijk bij de tekst in dit

artikel. Het lijkt goed duidelijk te maken, dat de informatie bij geleidelijke overgang moet worden gegeven vóór het moment dat de geleidelijke aanwending start.

- De scenarioschetsen die volgens dit lid verplicht worden kunnen nog niet worden gedaan vanaf de beoogde datum van in werking van dit wetsvoorstel (1 juli 2016) omdat de uniforme rekenmethodiek die daarvoor is vereist dan nog niet beschikbaar is. Dat betekent dat er een "gat" komt als het voorstel blijft zoals het nu luidt, want die techniek wordt pas in 2017 verwacht (zie voor dit aspect nader de discussie over de Wet Pensioencommunicatie op dit aspect). Maar afgezien van het nog niet beschikbaar zijn van een uniforme rekenmethodiek is het naast de eigen regeling hanteren van een uniforme rekenmethodiek op fictieve andere pensioenregelingen ook onuitvoerbaar.

Artikel 44a, lid 2

- De regels zijn direct nodig zodra er variabele uitkeringen kunnen worden uitgevoerd.
- Wordt er naast het geven van regels inzake informatie bij aanwending ook duidelijk gemaakt hoe bij het berekenen van scenario's in de opbouwfase (c.q. de fase voorafgaand aan het moment van aanwending) moet worden omgegaan met de periode tot aanwending en de periode vanaf aanwending?

Artikel 52, algemeen

Wij zien enkele belangrijke verbeteringen ten opzichte van de huidige tekst, zoals het schrappen van de verwijzing naar de Wet op het financieel toezicht. Ook wordt nu een duidelijker onderscheid gemaakt tussen het beleggen volgens risicoprofielen en het zelf kiezen van de beleggingen door de deelnemer. Duidelijker zou zijn om in de titel van artikel 52 te vermelden: 'Beleggingen en zorgplicht voor premieovereenkomsten en kapitaalovereenkomsten'.

Artikel 52, lid 1

In de eerste zin kan duidelijker worden gemaakt dat het gaat om 'premieovereenkomst op basis van beleggingen in de opbouwfase'.

De tweede volzin heeft volgens de toelichting de bedoeling expliciet te maken dat de pensioenuitvoerder een beleggingsbeleid voert overeenkomstig het prudent person beginsel. De verwijzing naar artikel 135 Pensioenwet is echter minder gelukkig. Dat wetsartikel gaat expliciet over pensioenfondsen en heeft betrekking op alle soorten pensioenovereenkomsten. Daarmee is niet eenduidig wat de werkingssfeer van deze bepaling in het concept voorstel is. Ook lijkt het overbodig te bepalen dat de pensioenuitvoerder overeenkomstig het prudent person beginsel handelt, aangezien dit synoniem is met het handelen in het belang van de deelnemers, gewezen deelnemers en gepensioneerden. Verder is het algemene uitgangspunt van de Pensioenwet dat de pensioenuitvoerder verantwoordelijk is voor de beleggingen, tenzij de deelnemer of gewezen deelnemer die verantwoordelijkheid heeft overgenomen (zie ook lid 3). De tweede volzin lijkt hiermee overbodig en kan worden geschrapt.

Artikel 52, lid 2

Duidelijker zou zijn om te bepalen: 'De pensioenuitvoerder legt de risicohouding van de deelnemers, gewezen deelnemers en pensioengerechtigden vast als uitgangspunt voor het beleggingsbeleid voor de opbouwfase van premieovereenkomsten en voor variabele uitkeringen bij premieovereenkomsten en kapitaalovereenkomsten.'

Artikel 52, lid 5

Artikel 52 bepaalt dat de risicohouding collectief wordt vastgesteld indien beleggingsrisico collectief wordt gedeeld, en in alle andere gevallen individueel. Dit sluit aan op de huidige uitvoeringspraktijk

waarbij deelnemers een keuze hebben uit een beperkt aantal beleggingsprofielen. Nadere verduidelijking is gewenst in het licht van actuele ontwikkelingen in de invulling van premieovereenkomsten. Daarbij stemt de pensioenuitvoerder de beleggingen van een individuele deelnemer af op zijn/haar individuele risicohouding. De deelnemer heeft dan niet zozeer een keuze tussen meerdere beleggingsprofielen, maar krijgt een individueel vormgegeven beleggingsprofiel aangeboden dat is afgestemd op de individuele risicohouding. Om onduidelijkheid voor de uitvoeringspraktijk te voorkomen, is het gewenst dat uitdrukkelijk wordt vastgelegd dat de pensioenuitvoerder het beleggingsbeleid voor individuele deelnemers kan baseren op de individuele risicohouding. De volgende cursief gemaakte toevoeging aan lid 5 geeft de gewenste duidelijkheid: "De pensioenuitvoerder legt de risicohouding van de deelnemer, gewezen deelnemer of pensioengerechtigde vast ten behoeve van het bieden van een keuze uit een aantal beleggingsprofielen of het op individuele basis invullen van de beleggingen. De risicohouding wordt individueel bepaald of, bij toepassing van een collectief toedelingsmechanisme voor het beleggingsrisico, collectief op het niveau van de toedelingskring".

Artikel 52, lid 6

Ten aanzien van de scenarioschetsen, zie onze opmerkingen hierover bij artikel 44a, lid 1.

Artikel 55, lid 2, onderdeel c.

Het woord "levenslange" vervalt door de vervanging door "vastgestelde". Wij gaan er van uit dat het levenslange karakter van de uitkering vanwege het bepaalde in artikel 15 van de Pensioenwet onverminderd een eis blijft. Ook in de memorie van toelichting (blz. 22) wordt het levenslange karakter nog eens benadrukt.

Artikel 63a, lid 1

In dit lid worden de risico's benoemd die gedeeld kunnen worden. Maar naar onze mening – en in het belang van een kostenefficiënte uitvoeringspraktijk – zou ook het kostenresultaat gedeeld moeten kunnen worden.

Artikel 63a, lid 2

In de MvT is bovenaan pagina 24 aangegeven: "Daarbij kunnen eventueel voor de verschillende risicofactoren verschillende toedelingskringen worden vastgesteld".

Wij nemen aan dat dit zowel voor collectieve als voor individuele toedeling geldt. Kan dat expliciet worden gemaakt?

Het lijkt logisch, dat dit dan ook over de grenzen van een populatie, die in een uitkeringsfase (of bij collectieve toedeling 10 jaar daarvoor) zit, heen kan. Dan kunnen bijvoorbeeld de mee- of tegenvallers met betrekking tot het sterfterisico ook gedeeld worden door de populatie in een uitkeringsfase en de populatie in de opbouwfase (kapitalen) tezamen. Dit kan bijvoorbeeld bij APF-kringen met nog groeiende populaties sneller voor voldoende draagvlak (grote aantallen) zorgen.

Artikel 63a, lid 4

- Voor ouderdomspensioen geldt dat de toedeling van financiële mee- of tegenvallers al 10 jaar voor de pensioendatum mag beginnen.
- Ten aanzien van partnerpensioen is de tekst van het voorstel over dit aspect niet consistent, althans niet duidelijk. Uit artikel 63a, lid 1, in combinatie met artikel 1 kan worden gelezen dat ook voor partnerpensioen vanaf pensioeningang mag worden doorbelegd, dus ook bij vooroverlijden. Maar de toelichting bij het voorstel (blz. 19), artikel 63a, lid 4 ("deelnemers of gewezen deelnemers" en "tien jaar voorafgaand aan de pensioenrichtleeftijd") en artikel 63b, lid 1 ("deelnemer of gewezen deelnemer") doet vermoeden dat dit voor partnerpensioen beperkt

blijft tot overlijden vanaf de pensionering of vanaf de pensioenrichtleeftijd van de deelnemer. Wanneer nu precies door de partner gekozen kan worden, valt uit geen van de teksten op te maken. Consistentie en duidelijkheid zijn hier gewenst.

- Als reden voor de beperking van die keuze- en participatiemomenten ten aanzien van het partnerpensioen wordt het gebrek aan aanwezig kapitaal genoemd, althans dat leiden we af uit de toelichting (blz. 19). Maar dat hoeft niet in alle gevallen zo te zijn, denk bijvoorbeeld aan het vooroverlijden vlak voor de pensionering van de deelnemer. Het zou goed zijn als partijen ook voor het partnerpensioen meer keuzemogelijkheden zouden hebben.
- Wij delen niet het beeld dat een variabel nabestaandenpensioen ingaand na overlijden vóór de pensioendatum niet uitvoerbaar is (toelichting blz. 19). Zeker bij een individuele toedeling is dit goed mogelijk. Bij collectieve toedeling is de uitvoerbaarheid geen vraagstuk, maar kan het ongewenst zijn dat er voor een relatief jonge nabestaande al volgens een collectieve beleggingsmix wordt belegd en er ex-post solidariteit is in de toedeling van resultaat.

Artikel 63a, lid 6

- Er mag geen herverdeling plaatsvinden als gevolg van discretionaire aanpassingen aan verdeelregels of veronderstellingen ten aanzien van rendementsverwachtingen. Niet duidelijk is hoe verwerking dan wel moet plaatsvinden. Wij denken dat een dergelijke verwerking net zoals de recente aanpassing van de UFR voor pensioenfondsen zou moeten gebeuren. Maar een andere mogelijkheid is dat bijvoorbeeld de individuele uitkering na zo'n wijziging opnieuw wordt vastgesteld met het individuele kapitaal behorend bij de individuele uitkering voor de wijziging. Meer duidelijkheid is hier gewenst, zo ook rekenregels en voorbeelden. Ook vinden wij onduidelijk op welke wijze de ervaringssterfte mag worden aangepast. In de memorie van toelichting staat dat daarbij moet worden uitgegaan van de mediaan van de landelijke sterftetafel, maar wij vinden dit desondanks niet duidelijk.
- Thans wordt onderscheid gemaakt tussen de risicovrije rente voor een pensioenfonds en voor een verzekeraar. Niet duidelijk is hoe een PPI in dat licht wordt gezien. Geldt er in dit kader straks één risicovrije rente voor alle uitvoerders?
"De vormgeving van het collectief toedelingsmechanisme voor het beleggingsrisico is zodanig dat er op voorhand geen herverdelingseffecten tussen leeftijdsgroepen plaatsvinden." Deze zin lijkt overbodig. In de memorie van toelichting staat dat het hanteren van de risicovrije rente in combinatie met het spreidingsmechanisme per definitie niet leidt tot ex ante herverdelingseffecten.

Artikel 63a, lid 7

- Een andere risicovrije rente of andere economische scenario's zijn geen resultaat, maar moeten wel leiden tot een andere projectierente en daarmee tot andere uitkering. Het moet helder worden hoe dat moet leiden tot een aangepaste uitkering. Graag expliciet en duidelijk regelen.
- Niet duidelijk is of de vooraf ingebouwde vastgestelde jaarlijkse stijging mag worden aangepast bij een positieve of negatieve schok. Of ruimer gesteld: niet duidelijk is welke stijgingen er mogelijk zijn en of een stijging ook negatief mag zijn. Graag expliciet en duidelijk regelen.
- Niet duidelijk is of ook een geambieerde stijging – bijvoorbeeld uitgedrukt in een percentage van de inflatie – is toegestaan. Graag expliciet en duidelijk regelen.
- Niet duidelijk is of de ingeprijsde stijging mag verschillen van de werkelijk gegeven stijging (bijv. verwachte versus gerealiseerde inflatie). Graag expliciet en duidelijk regelen.

- Niet duidelijk is of in plaats van dakpansgewijs ook jaarlijks een vaste stijging/daling voor de komende maximaal 5 jaar berekend mag worden, rekening houdende met de stijgingen/dalingen die nog op de lat staan. Ter toelichting: dus als alternatief een individuele verrekening, waarbij er geen herverdeling plaatsvindt. Graag expliciet en duidelijk regelen.
- Niet duidelijk is hoe in de opbouwfase moet worden omgegaan met de regels ten aanzien van de projectierente in de uitkeringsfase als er inzicht wordt gegeven in verwachte uitkeringen e.d. Zo is ons bijvoorbeeld niet duidelijk of de begrenzing van de projectierente dan ook voor de periode vanaf pensioenrichtleeftijd geldt. Wij gaan er van uit dat deze aspecten in de AMvB worden verduidelijkt.
- Wij zien goede mogelijkheden om een invulling te geven aan de variabele uitkering die zowel recht doet aan de uitgangspunten van deelnemersbescherming als eenvoud en kostenefficiënte uitvoering.
Als het mogelijk is de vooraf vastgestelde stijging uit te drukken in een toeslagambitie (bijvoorbeeld een percentage van de inflatie) en deze bij te stellen bij de verwerking van een schok dan:
 - is de uitsmeertermijn van 5 jaar niet nodig;
 - kan direct de levenslange uitkering worden aangepast in combinatie met een eventuele aanpassing van de toeslagambitie;
 - wordt de deelnemer niet geconfronteerd met een (als gevolg van een reeks jaarresultaten) steeds wisselende aanpassing van de uitkering in de komende 5 jaar, gecombineerd met en gevolgd door een vaste stijging (onbegrijpelijk);
 - wordt de administratieve verwerking veel eenvoudiger;
 - zou een hoog-laag-constructie (100:75) kunnen worden vervangen door de mogelijkheid om ook voor een negatieve toeslagambitie te kiezen;
 - daarbij zou de toeslagambitie niet kleiner mogen worden dan -1% en niet groter dan zeg 3% of 100% van de inflatie.

Artikel 63b, lid 2

Niet duidelijk is hoe een pensioenuitvoerder een indicatie moet geven van de hoogte van een vastgestelde uitkering als hij die vorm niet aanbiedt. Het zou goed zijn als daar rekenregels voor worden aangereikt, indien deze uitvoerder dat toch moet doen.

Artikel 80a, lid 1, onderdeel b

- Er is sprake van een individueel verzoek tot waardeoverdracht. Niet duidelijk is hoe daarbij de vereiste van collectieve actuariële gelijkwaardigheid moet worden gezien.
- Ook bij collectieve toedeling vanaf 10 jaar voor de pensioenrichtleeftijd, waarbij geleidelijk wordt overgegaan naar een variabele uitkering, zou de deelnemer op de ingangsdatum alsnog de keuze moeten hebben voor een vaste uitkering. Dat lijkt logisch omdat ook volgens artikel 63a, lid 4, geen definitieve keuze lijkt te zijn beoogd. Maar onduidelijk is dan of de bestaande variabele uitkering op het ingangsmoment moet worden afgekocht. Een andere uitleg is dat met de keuze voor het meedoen aan de toedelingskring 10 jaar vóór de pensioenrichtleeftijd ook de keuze voor een variabele uitkering definitief vastligt. Maar als dat wordt beoogd, dan moet artikel 63a, lid 4 worden verduidelijkt. Graag expliciet en duidelijk regelen.
- Ook in dit concept wetsvoorstel is het uitgangspunt dat in een premieovereenkomst en in een kapitaalovereenkomst op de pensioendatum het gevormde, respectievelijk het verzekerde kapitaal in een vastgestelde uitkering wordt omgezet. Maar er kan worden gekozen voor een variabele uitkering. Vervolgens moet de pensioenuitvoerder die de mogelijkheid van een variabele uitkering biedt de deelnemer op de pensioeningangsdatum (alsnog) de

keuzemogelijkheid van een vaste uitkering bieden. Als een variabele uitkering met doorbelegging na pensioeningang inderdaad "overall" een beter pensioen op kan leveren – wat de vooronderstelling van dit wetsvoorstel is – dan lijkt het ons logisch dat de pensioenuitvoerder ook degenen van wie de pensioenregeling in een vaste uitkering voorziet, de mogelijkheid biedt voor een variabele uitkering te kiezen. Dit zou dan in zowel artikel 80a (of in een apart artikel) en in artikel 63b geregeld moeten worden.

ARTIKEL II – WET VERPLICHTE BEROEPSPENSIOENREGELING (WVB)

Onze opmerkingen betreffende de Pensioenwet zijn overeenkomstig van toepassing op de WVB.

ARTIKEL III – WET OP DE LOONBELASTING 1964

Geen inhoudelijk commentaar. Achmea heeft geconstateerd dat er tijdens de opbouwfase niets verandert ten opzichte van het huidige regime (100%-toets) en dat er tijdens de uitkeringsfase geen toetsing (aan de 100% -grens) plaatsvindt. Achmea kan zich vinden in deze benadering.